

Til lovforslag nr. L 49

Folketinget 2014-15

Skriftlig fremsættelse (30. oktober 2014)

Klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, lov om beskyttelse af havmiljøet og miljøskadeloven (Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet m.v.)

(Lovforslag nr. L 49)

Lovforslaget indeholder ændringer i offshoresikkerhedsloven, havmiljøloven, miljøskadeloven og lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love.

Lovforslaget er hovedsageligt en gennemførelse af væsentlige dele af offshoresikkerhedsdirektivet, der har til formål at forebygge større ulykker i forbindelse med offshore olie-gasaktiviteter samt begrænse konsekvenserne af dem, hvis de alligevel sker. Offshoresikkerhedsdirektivet blev til efter ulykken i den Mexicanske Golf i 2010, hvor 11 mennesker omkom, og der skete et omfattende oliespild fra en brønd på platformen Deep Water Horizon.

En væsentlig ændring i offshoresikkerhedsloven er, at selskabernes sikkerheds- og sundhedsredegørelse udvides til, at ledelsessystemet fremover også skal omfatte kontrol af risici for større ulykker i forbindelse med forurening af havmiljøet, og at redegørelsen skal gennemgås af selskabernes minimum hvert femte år. I dag er der ikke pligt til en regelmæssig gennemgang af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen. En anden væsentlig ændring er, at der etableres en ordning for uafhængig verifikation af sikkerheds- og miljøkritiske elementer og brøndaktiviteter. I dag har selskaberne en række frivillige verifikationsordninger og en obligatorisk ordning vedrørende bærende strukturer på offshoreanlæg.

Hertil kommer at selskaberne som noget nyt skal informere tilsynsmyndigheden om større ulykker uden for EU og også som noget nyt skal sikre, at deres politik for forebyggelse af større ulykker i EU er suppleret af oplysninger om, hvilke dele af denne politik, der også gælder deres anlæg uden for EU. Direktivet stiller desuden krav om, at opgaver inden for offshoresikkerhed skal varetages uafhængigt af den myndighed, der står for forvaltningen af ressourceindvindingen, herunder tildelingen af tilladelser til efterforskning og indvinding. Da begge opgaver i dag ligger i Energi- og Bygningsministeriet er

det hensigten, at opgaver efter offshoresikkerhedsloven overføres fra klima-, energi- og bygningsministeren til beskæftigelsesministeren.

De væsentligste ændringer i havmiljøloven er indføjes af bestemmelser om udarbejdelse og indhold af en national ekstern beredskabsplan for indsatsen ved ulykker i forbindelse med offshoreaktiviteter, nye tilsynsbeføjelser i forbindelse med beredskab og en hjemmel til etablering af en whistleblowerordning. Derudover foreslås en ændring af reglerne om ansvar for miljøskader, sådan at indehaver af rettighederne til offshore olie- og gasressourcer fremover skal dække de driftsansvarlige omkostninger til forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, der hidrører fra offshore olie- og gasaktiviteter. I miljøskadeloven udvides definitionen af miljøskade på vandmiljø, sådan at en skade på det vandmiljø, der ikke er omfattet af vandrammedirektivet, også kan være omfattet af miljøskadebegrebet.

Lovforslaget indeholder derudover enkelte ændringer, som ikke vedrører gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet. Det foreslås fx, at nye permanent bemandede faste produktionsanlæg fremover skal inddeles i adskilte "hovedområder" for at begrænse konsekvenserne af større ulykker mest muligt. Derudover foreslås indsat hjemmel i havmiljøloven til at pålægge ejere af vindmøller på havet for egen regning at foretage egenkontrol i form af støjmålinger på lige fod med ejere af vindmøller på land. Der foreslås herudover indført en klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet for afgørelser om egenkontrol af støj fra vindmøller, beredskabsplaner og udledningstilladelser.

Forslag til ændringer af offshoresikkerhedsloven er tiltrådt af Offshoresikkerhedsrådet. Rådet er for god ordens skyld også orienteret om forslag til ændringer af havmiljøloven og miljøskadeloven mv.

Lovforslaget vil have økonomiske og administrative konsekvenser. De økonomiske konsekvenser for selskaberne skyldes bl.a. en række nye krav i forbindelse med godkendelse af og tilsyn med olie- og gasaktiviteter offshore, herunder sikkerhedsmæssige forhold ved brøndaktiviteter, som vil medføre øget gebyrbetaling for selskaberne. Som følge af direktivet indføres desuden et krav om, at selskaberne vurderer effektiviteten af det interne beredskab, særligt i forbindelse med oliespildsberedskab. Miljøstyrelsen skønner, at disse vurderinger for den enkelte operatør vil medføre en engangsudgift til konsulentbistand på omkring 500.000 kr.

Omkostningerne forbundet med de ændrede bestemmelser om egenkontrol af støjniveauet fra havvindmøller skønnes at beløbe sig til kr. 100-150.000 pr. vindmøllepark i forbindelse med et evt. påbud.

De administrative konsekvenser vedrører nye myndighedsopgaver såsom udarbejdelse af en ekstern beredskabsplan og øget afrapportering til Kommissionen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.